

Jagdish Rai and others v. State, of Punjab and others
(I. S. Tiwana, J.).

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 347 .

2 ਅਗਸਤ 1982

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 238— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 238(1) ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਦੁਰਵਿਹਾਰ'— ਕੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਕਰਤਵਾਂ - ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ' ਅਤੇ 'ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ' - ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਂਡਿੰਗ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 238 (1) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (i) ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ; ਜਾਂ (ii) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ (b) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ (a) ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਬੁਰਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਦੁਰਵਿਹਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਣਚਾਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਤੱਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਆਧਾਰ 'ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ' ਅਤੇ 'ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ' ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਆਧਾਰ ਹਨ-ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ

ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

- (i) s c ਕੇਸ a ਦੇ r ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ P ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰੋ।
- (ii) ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ
- (iii) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 5 ਲਈ ਕੇ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

1. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)।

1. ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲਹਿਰਾ ਗਾਗਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 14 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ)।

2. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਲਾਭ ਸਿੰਘ। ਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ (ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਲਾਭੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। 12 ਸਤੰਬਰ 1980 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਨੰਬਰ 1, ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ.

23 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਪਲਾਟ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੌਰਾਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

3. ਕੇਸ ਟਾਫ ; ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲੋਕਲ ਬਾਡੀਜ਼, ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

Jagdish Rai and others v. State, of Punjab and others
(I. S. Tiwana, J.).

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 3 ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਸਿਆਲ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਹੈਡਕੁਆਟਰ) ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (i) ਕੋਰਡਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ rno ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ;
- (ii) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ;
- (iii) ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ * ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iv) ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗ੍ਰੈਂਡ ਨੰਬਰ (ii) 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ (iii) ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(5) ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਨੰਬਰ (iv) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਨੰਬਰ (ii) ਅਤੇ (iii) 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ iit ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 238 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“(1) ਜੇਕਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। , ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਬ ਦੁਆਰਾ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰੇ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ: -

- (i) ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ

Jagdish Rai and others v. State, of Punjab and others
(I. S. Tiwana, J.).

420

- (ii) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ
(a) ਕਰਤਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਵ, 23 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ। "ਦੁਰਵਿਹਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਆਦਤ। ਹੋਰ "ਦੁਰਵਿਹਾਰ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਤੱਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(7) ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮਿਊਂਸਿਪਲਿਟੀ ਐਕਟ (S. 328) ਦੇ ਓਵੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਟੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਮਤਰੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਇਹੀ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਸਿਆਲ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਇਹ ਰਹੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 16 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਰਾਹੀਂ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ, 23 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ। ਇਕ ਹੋਰ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਲਰਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੋਲੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੱਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਬੋਲੀ ਸ਼ੀਟਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਲੀ ਸ਼ੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਕ੍ਰਮ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਬੋਲੀ ਸ਼ੀਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ

(1) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਮਪੀ 142.

ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ

Jagdish Rai and others v. State, of Punjab and others
(I. S. Tiwana, J.).

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲਹਿਰਾਗਾਗਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲਹਿਰਾਗਾਗਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਨੀ ਅਧੀਨ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਪਲ ਐਕਟ, 1911, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਨਿਯਮ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਆਧਾਰ "ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਅਤੇ "ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ" ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਟਕਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਤੰਬੂ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ "ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, - ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਤੰਬੂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨ-ਮੁੱਖਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ - ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ.5' ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ